

19 Δεκεμβρίου, 1991

(ΠΙΚΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές)

ΚΩΣΤΑΚΗΣ ΕΥΑΓΓΟΡΟΥ,

Εφεσείων,

ν.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσί, λλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5549).

5 Ποινή — Επιτρέπει την χρήση μηχανοκινήτου οχήματος χωρίς ασφάλεια έναντι τρίτου κατά παράβαση του άρθρου 3 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Ασφάλεια υπέρ Τρίτου) Νόμου, Κεφ. 333, και χωρίς άδεια κυκλοφορίας κατά παράβαση των Κανονισμών 17 (1) και 72 των περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμών του 1984, και του άρθρου 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου του 1972 (Νόμος 86/72) — Στέρηση δικαιώματος κατοχής ή απόκτησης άδειας για 45 μέρες και ποινή προστίμου Λ.Κ. 75 στην πρώτη κατηγορία και Λ.Κ. 40 στη δεύτερη — Κρίθηκε επιεικής από το Εφετείο όχι όμως σε βαθμό που δικαιολογούσε παρέμβαση του.

10 Ποινή — Αρχή της ίσης μεταχείρισης των παραβατών — Δεν έχει ως λόγο την αριθμητική εξίσωση της ποινής η οποία επιβάλλεται.

15 Ο εφεσείων είχε μεταφορική επιχείρηση που περιλάμβανε την εκμετάλλευση 13 λεωφορείων για πολλά χρόνια και δεν είχε προηγούμενες καταδίκες. Παρεχώρησε το λεωφορείο του για δοκιμαστική οδήγηση και επιθεώρηση στο συγκατηγορούμενό του που ενδιαφερόταν να το αγοράσει. Πίστευε ότι υπήρχε σε ισχύ ασφάλεια έναντι τρίτου, αν και είχε την ευχέρεια να διαπιστώσει την πραγματικότητα.

20 Εφεσίβαλε την επιβληθείσα ποινή σαν έκδηλα υπερβολική λόγω της αποστέρησης της άδειάς του και εισηγήθηκε επίσης ανομοιομορφία στην ποινή του σε σύγκριση με την ποινή του συγκατηγορουμένου του στον οποίο είχε επιβληθεί πρόστιμο ΛΚ150 στην κατηγορία για οδήγηση χωρίς ασφαλιστική κάλυψη.

25 Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

1. Η θέση μεταξύ του εφεσείοντα και του συγκατηγορουμένου

του διακρίνεται από το γεγονός ότι ο τελευταίος δεν είχε την ίδια ευχέρεια διακρίβωσης των πραγματικών γεγονότων δηλ. της κάλυψης του αυτοκινήτου από ασφάλεια έναντι τρίτου, που είχε ο εφεσείων.

2. Δεν θεμελιώθηκαν οι προϋποθέσεις για σύγκριση της ποινής που επιβλήθηκε στον συγκατηγορούμενο του εφεσείοντα με εκείνη που θα επιβαλλόταν στον ίδιο καθότι ο εφεσείων δεν έκαμε καμμία προσπάθεια προσαγωγής των πρακτικών της δίκης του συγκατηγορουμένου και της απόφασης του δικαστηρίου προς τεκμηρίωση της εισήγησής του για ανομοιομορφία στις επιβληθείσες ποινές. 5
10

3. Η αποστέρηση της άδειας αποτελεί πρόσθετο τιμωρητικό μέτρο των προνοιών της νομοθεσίας που διέπει την οδική ασφάλεια και την ασφάλιση έναντι τρίτου.

4. Υπό τις συνθήκες η επιβληθείσα ποινή μπορεί να χαρακτηριστεί επεικής. 15

Η έφεση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Κάττου και άλλου ν Αστυνομίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 498.

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Έφεση εναντίον της ποινής από Κωστάκη Ευαγόρου ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 22 Νοεμβρίου, 1991 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 30989/90) στην κατηγορία ότι επέτρεψε σε τρίτο να οδηγήσει το όχημά του χωρίς ασφάλιση έναντι τρίτου κατά παράβαση του άρθρου 3 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Ασφάλεια υπέρ Τρίτου) Νόμου, Κεφ. 333 και στην κατηγορία ότι επέτρεψε χρήση του οχήματός του χωρίς άδεια κυκλοφορίας, κατά παράβαση των Καν. 17 (1) και 72 των περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινησεως Νόμου 1972 (Νόμος 86/72) και καταδικάστηκε από τον Χριστοδούλου, Προσ. Ε.Δ. σε £75.= πρόστιμο και στέρηση της ικανότητας να κατέχει ή αποκτήσει άδεια οδήγησης για 45 μέρες στην πρώτη κατηγορία και πρόστιμο £40.- στη δεύτερη κατηγορία. 20
25
30

P. Μιχαηλίδης, για τον εφεσείοντα. 35

Μ. Μαλαχτού-Παμπαλλή (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας; για την εφεσίβλητη.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Η απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από το Δικαστή Γ.Μ. Πιχή.

- 5 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Η έφεση στρέφεται κατά της ποινής που επιβλήθηκε στον εφεσείοντα, και ιδιαίτερα του μέρους που αφορά την αποστέρηση της άδειας οδηγού, για 45 μέρες. Μετά την αρχική άρνησή του ο εφεσείων παραδέχθηκε ενοχή σε δύο κατηγορίες:-
- 10 (α) Ότι επέτρεψε σε τρίτο να οδηγήσει το όχημά του χωρίς ασφάλιση έναντι τρίτου, κατά παράβαση των σχετικών διατάξεων του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Ασφάλεια υπέρ τρίτου) Νόμου, Κεφ. 333, και
- 15 (β) ότι επέτρεψε τη χρήση του ιδίου οχήματος χωρίς άδεια κυκλοφορίας, κατά παράβαση των σχετικών διατάξεων του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου του 1972 (Ν. 86/72), και των σχετικών Κανονισμών.
- 20 Το Δικαστήριο καταδίκασε τον εφεσείοντα στην πρώτη κατηγορία σε πρόστιμο £75.- και αποστέρηση άδειας οδηγού για 45 μέρες, και στη δεύτερη κατηγορία πρόστιμο £40.-. Η υπερβολικότητα της ποινής προκύπτει, όπως επιχειρηματολόγησε ο δικηγόρος του, από
- 25 (α) τη διαταγή για αποστέρηση της άδειας του εφεσείοντα να οδηγεί, που συνιστά, στο πλαίσιο των γεγονότων της υπόθεσης, τιμωρία υπέρμετρα αυστηρή. Ο εφεσείων υπήρξε μεταφορέας για πολλά χρόνια χωρίς ποτέ να καταδικασθεί για οποιαδήποτε παράβαση των Νόμων και Κανονισμών Τροχαίας,
- 30 (β) την ανομοιομορφία της ποινής που του επιβλήθηκε σε σύγκριση με το συγκατηγορούμενό του, το πρόσωπο στο οποίο επέτρεψε να οδηγήσει το όχημα χωρίς ασφάλεια και άδεια κυκλοφορίας.

Αντίθετα με τον εφεσείοντα, ο συγκατηγορούμενός του παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο κατά την ημερομηνία κλήσης του, παραδέχθηκε ενοχή και απ' ό, τι μπορεί να συμπεράνουμε, του επιβλήθηκε η σχετική τιμωρία. Ο εφεσείων παράλειψε να εμφανιστεί, οπότε εκδόθηκε ένταλμα σύλληψής του για την προσαγωγή του στο Δικαστήριο σε μελλοντική ημερομηνία. Με αίτησή του, η υπόθεση αναβλήθηκε σε μελλοντική ημερομηνία για να απαντήσει στην κατηγορία ώστε να παρασχεθεί ευκαιρία στο δικηγόρο του να μελετήσει την υπόθεση και να συμβουλευθεί τον πελάτη του ως προς την απάντησή του στην κατηγορία. Κατά την επόμενη εμφάνισή του ενώπιον του Δικαστηρίου ο εφεσείων παραδέχθηκε ενοχή και η υπόθεση ορίστηκε για ακρόαση. Μετά από αλληπάλληλες αναβολές, για λόγους που καταφαίνονται στα πρακτικά, η υπόθεση ορίστηκε προς εκδίκαση στις 22/11/91. Ο εφεσείων κατάθεσε ενόρκως ότι πίστευε, όταν παραχώρησε το λεωφορείο του για δοκιμαστική οδήγηση και επιθεώρηση στο συγκατηγορούμενό του που ενδιαφερόταν να το αγοράσει, ότι υπήρχε σε ισχύ ασφάλεια έναντι τρίτου. Η πίστη του δεν είχε αντικειμενικό έρεισμα, γεγονός που θα μπορούσε να διαπιστωθεί χωρίς καμιά δυσχέρεια με την αναζήτηση της σχετικής πληροφορίας από την υπάλληλο της μεταφορικής του επιχείρησης που περιλάμβανε την εκμετάλλευση 13 λεωφορείων. Ενόψει της ευχέρειας που είχε ο εφεσείων να διαπιστώσει την πραγματικότητα σε σχέση με την ασφάλιση του αυτοκινήτου, μικρή μόνο βαρύτητα μπορούσε να αποδοθεί στο υποκειμενικό του πιστεύω, όπως επισημαίνεται στην απόφασή του πρωτόδικου Δικαστηρίου.

Παρά την επίκληση της αρχής της ίσης μεταχείρισης των παραβατών, δεν έγινε καμιά προσπάθεια προσαγωγής των πρακτικών της δίχης του συγκατηγορουμένου του και της απόφασης του Δικαστηρίου, ώστε να θεμελιωθούν οι προϋποθέσεις για σύγκριση της ποινής που επιβλήθηκε στο συγκατηγορούμενο του εφεσείοντα με εκείνη που θα επιβαλλόταν στον ίδιο. Τα πρακτικά του Δικαστηρίου ήταν στενογραφημένα, και όπως διαπιστώσαμε σήμερα, δεν έγινε μέχρι στιγμής οποιαδήποτε προσπάθεια για την αποστενογράφησή τους. Στο βαθμό που κατορθώσαμε σήμερα να διαπιστώσουμε την ποινή που επιβλήθηκε στο

5 συγκατηγορούμενό του, φαίνεται ότι αυτή περιορίστηκε σε πρόστιμο £150.- στην κατηγορία για την οδήγηση του οχήματος χωρίς ασφαλιστική κάλυψη. Το μόνο στοιχείο που έθεσε ενώπιον του πρωτοδίκου Δικαστηρίου ήταν ότι δε διατάχθηκε η στέρηση της άδειας οδηγού στο συγκατηγορούμενό του για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα.

10 Μπορεί εύλογα να υποθέσουμε ότι ο εφεσείων μετάδωσε την πίστη του στο συγκατηγορούμενό του ότι η χρήση του αυτοκινήτου καλυπτόταν από ασφάλεια έναντι τρίτου, γεγονός που διακρίνει τη θέση του τελευταίου από εκείνη του εφεσείοντα ενόψει του ότι δεν είχε την ίδια ευχέρεια διακρίβωσης των πραγματικών γεγονότων.

15 Η αρχή της ίσης μεταχείρισης των παραβατών δεν έχει ως λόγο την αριθμητική εξίσωση της ποινής η οποία επιβάλλεται. Όπως και σε κάθε άλλο τομέα, η αρχή της ισότητας συναρτάται με την ουσιαστική ομοιογένεια των υποκειμένων και αντικειμένων του δικαίου και, συνεπώς, επιβάλλεται η στοιχειοθέτηση όλων των ουσιαστικών στοιχείων που τείνουν να προσδιορίσουν την ομογένεια.

20 Ομολογουμένως, ο εφεσείων και ο συγκατηγορούμενός του είχαν διαπράξει το ίδιο αδίκημα. Διακρίνονται όμως τα περιστατικά κάτω από τα οποία οι δυο διάπραξαν το αδίκημα και είναι άγνωστες οι προσωπικές συνθήκες του συγκατηγορουμένου του εφεσείοντα ώστε να παρέχεται

25 ευχέρεια σύγκρισης. Την αρχή της ισότητας είχαμε την ευκαιρία να πραγματευθούμε σε κάποια έκταση και στην πρόσφατη απόφασή μας *Κάττου και Άλλου ν Αστυνομίας* (1991) 2 Α.Α.Δ. 498 και τον τρόπο που επενεργεί στη διαμόρφωση της ποινής. Η αποστέρηση της άδειας είναι

30 πρόσφορο τιμωρητικό μέτρο, για την τιμωρία παραβατών, των προνοιών της νομοθεσίας που διέπει την οδική ασφάλεια και την ασφάλιση έναντι τρίτου. Λαμβάνοντας υπόψη την άνεση που είχε ο εφεσείων να διαπιστώσει την απουσία ασφαλιστηρίου η ποινή που του επιβλήθηκε,

35 ιδιαίτερα ως προς την διάρκεια της στέρησης της άδειάς του, εύλογα μπορεί να χαρακτηριστεί ως επιεικής, όχι όμως σε βαθμό που να δικαιολογεί την παρέμβαση μας για αύξησή της.

Η έφεση απορρίπτεται.